

[OSTRZYMIECZ *sb m*

I pl ostrzymieczami.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Ten, kto ostrzy miecz; przen: człowiek zaczepny, skłonny do zwady i walki: nie wołali naszy ná wojnę/ zwodow ná lię nie czyniáli/ nie brykáli/ nie zwano ich [Litwinów] zuchwálcámi/ oftrzymieczámi/ wylietakczámi/ ále gdzie było potrzebá/ czynili tho/ co cnym Rycerzom [...] przynależáło RotRozm E3.

FP